

sborové LISTY

5/17

ZPRAVODAJ
SBORU CÍRKVE BRATRSKÉ
V PRAZE 5

POVZBUZENÍ K MODLITBĚ

Z Písma víme, jak je modlitba důležitá pro všechny oblasti života. Také ale víme, jak se to dá udělat bez ní. A proč se pořád modlit, když to nakonec zvládneme sami a bez modlitby? Naše mysl se brání horlivé a neustálé modlitbě. Ze všech stran se proti onomu Ježíšovu: *Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat*, valí logické protiargumenty. A v tom je náš duchovní problém. Naše myšlení o modlitbě se staví proti Božímu myšlení o modlitbě. Je ale naděje, že se to může změnit. Mám za to, že v životě církve dřímá mnoho nevyužitého potenciálu, jehož uplatnění by posunulo život našich sborů do nových a netušených sfér. Mezi tyto nevysychající duchovní zdroje rozhodně patří modlitba. Modlitba jako společenství s Bohem. Modlitba jako hledání a nalézání Boha. Modlitba jako vydávání se Bohu a poznávání jeho vůle.

Jsem vděčný za všechny modlitebníky v našich sborech. Ať jsou to modlitební skupinky či modlitební chvíle před shromážděním, modlitební řetězy nebo jednotlivci modlící se v soukromí. Přesto je zcela zřejmé, že k modlitbám se potřebujeme znovu a znovu povzbuzovat. Jako starobní důchodce mohou trochu porovnávat současnost s církví 60. a 70. let minulého století. V týdnu jsme mívali čtyři shromáždění. V neděli ráno a večer, v týdnu biblickou a modlitební hodinu. První, co naše církve na své cestě opustila, byla modlitební hodina. Proč? Možná se nám zdálo, že je to něco navíc, bez čeho se obejdeme.

Pokud mluvíme o modlitbě, pak to není o technice nebo o tom, jak přimět Boha, aby nás vyslyšel. Je to o principech, které nacházíme v Písmu a o příkladech modlitebníků, jak uctívali Boha, jak se modlili nejen za sebe, ale za Boží lid a za národ. Je příznačné, jak velký prostor je v Bibli věnován modlitbě. S modlitbou ji máme čist a k modlitbě nás sama vede. Bible je plná silných příkladů modlitebníků (Abraham, Mojžíš, Jozue, Chana, David, Eliáš, Daniel, Marie, Ježíš, Pavel a mohli bychom pokračovat).

Volat k Bohu je nejpřirozenější instinkt člověka. Modlitba vychází z nitra, kdy člověk poznává svoji bezmoc a volá Boha o pomoc. Modlitba je ale něco víc než jen záchranná brzda, když už není jiné pomoci, či než ventil vnitřního přetlaku. V modlitbě mohou začít rozumět Bohu, světu, sobě, potřebám druhých. Když se modlíme, vyjadřujeme tím svoji víru. Modlitba je základní projev víry. „*Věřím, Pane, pomoz mé nedověře*“ (Mk 9, 24). Na intenzitě našeho modlitebního života poznáváme, jak jsme na tom s naší

vírou. Pokud se máme modlit bez přestání (1. Te 5,17), pak to zahrnuje celý rozměr naší existence před Bohem. Bez dýchání nelze žít, udusíme se. Bez modlitby také duchovně stůňeme a živoříme.

Je zřejmé, že modlitba je mnohem víc, než se „jen“ pomodlit. Modlitba je v Písmu vyjádřena často jako hledání Boží tváře a očekávání na Hospodina. Čekat a hledat, to jsou činnosti, které nemáme v oblibě. Jde často o pasivní záležitost, která je spíše spojena se ztrátou času. Čekání máme spojeno s čekárnou, s jakýmsi nicneděláním, už abychom přišli na řadu. Možná i proto nám někdy modlitby připadají jako ztráta času, poněvadž máme hodně práce a nemůžeme čekat. A pokud něco hledáme, pak většinou to, co jsme už jednou měli a ztratili a chceme to mít znovu. Boží výzvy k čekání a hledání mají ale jiný význam a záměr. Jsou naopak spojeny s něčím naprosto novým. Hledat Boží tvář neznamena znovu najít Pána, tak jak jej známe. Naopak to znamená poznávat jej nově a být znovu a znovu překvapován Boží láskou, Božím jednáním, poněvadž Bůh se nám v Kristu dává poznávat ve stále nových dimenzích. Hledání a čekání chce čas. Když se modlíme jen krátce, jsme stále ještě zaujati našimi myšlenkami, nápady, zkrátka sami sebou. Modlíme-li se déle, dostáváme se pomalu do Boží blízkosti a odkrývá se nám Boží vidění věcí, začínáme rezonovat s jeho vůlí.

Žádné kázání, ani sebehorlivější studium Písma nemůže nahradit modlitbu. Modlitba je nenahraditelná. A to nejen v tom, že můžeme být blízko Bohu a vidět ovoce jako výsledek konkrétních modliteb. Modlitby mají také ozdravný „vedlejší“ účinek. Když se spojíme v modlitbách, propojíme se s Kristem, a to se pak odrazí na vztazích a na větší míře radosti a lásky, které propojí sbor. Modlitby vytvářejí sborové klima a prostor pro Boží jednání.

Končím toto psaní s touhou po obnově modlitebného života, který nás povede blíž k Bohu a k lidem v církvi i mimo ni, a s přáním, aby Boží myšlení vítězilo i nad naší sofistikovanou myslí, a to nejen v vztahu k modlitbě.

Daniel Fajfr

Předseda Rady CB

(Z konferenční brožury 2017, kráceno)

SBOROVÝ DEN NA SMÍCHOVĚ

S odpolední přednáškou o Izraeli

Dne 14.5.2017 připravujeme po dopoledním shromáždění oběd s překvapením.

Odpoledne ve 14.00 hod se uskuteční přednáška bratra Daniela Haslingera na téma „Novodobé dějiny Izraele“. Daniel Haslinger vystudoval teologii a biblickou historii na seminářích v Praze a Reutlingenu a vzdělání doplnil studiem kulturní a sociální antropologie Blízkého Východu na ZČU v Plzni. Pracoval jako kazatel, později misionář ve Východní Evropě a 10 let vedl redakci křesťanského vysílání v Českém rozhlase Plzeň. Zároveň vedl již více než stovku poznávacích zájezdů do Izraele a okolních zemí. Jako průvodce a přitom člověk znalý písma při cestování po Izraeli seznamuje své klienty s historií Izraele jako Božího lidu a současně využívá pobyt účastníků v Izraeli jako příležitost seznámit je s neméně dramatickou historií vzniku poválečného státu Izrael. Této etapě existence státu Izrael je věnována i odpolední přednáška.

Všichni jsou srdečně zváni, jak na polední oběd, tak i na odpolední přednášku. Je to i příležitost pozvat hosty k seznámení se zajímavým tématem.

Rudolf Pánek

CELOSBOROVÝ DEN V BEROUNĚ

28.5. od 9.30hod

Vzeme všechny na tradiční sborový den do Berouna. Začneme bohoslužbou v 9.30 v hotelu Na Ostrově (ul. Na Ostrově 816). Jste také zváni na společný oběd zdarma v hotelové restauraci (na oběd je třeba se přihlásit, nejpozději do neděle 21.5.) Posezení u kávy s aktivitami pro děti pak proběhne na zahradě sborového domu na Závodí (Zborovské nábřeží č.p.221). Od hotelu je to sem méně než 700 m příjemnou a bezpečnou procházkou.

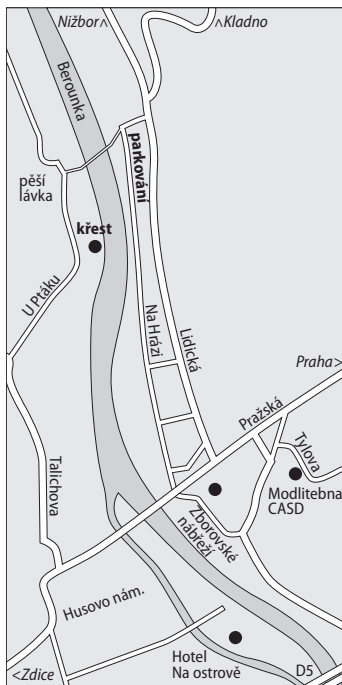
David Kašper

KŘESTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

14.5. v 8.30h u Berounky

V neděli 14.5. proběhne v Berouně křest dětí: Martina (13) a Michaely (15) Pinů a Adama Veselého (13). Nedělní shromáždění začne u Berounky. Sraz je v 8.30h poblíž lávky přes řeku Berounku, parkovat je možné v ulici Na Hrázi (viz mapka). Dále budeme pokračovat na obvyklém místě v modlitebně od 10.00 (!) hodin.

David Kašper

KAVÁRNA NEJEN PRO SENIORY

10.5. od 15.30 hod

Naším milým hostem bude MUDr. Milena Corredorová a tématem bude: „Co víte či nevíte o cévních mozkových příhodách.“ Milena pracuje jako lékařka od roku 1993 a povídání nebude pouze o nemocech, ale i o tom, co je pro Milenu v životě důležité. Během setkání bude čas na dotazy, občerstvení, kávu, čaj a rozhovor.

Srdečně zve **Jana Valešová**

BESÍDKOVÝ VÝLET 20. 5.

„Tátovkou k Mámince“

Smíchovská a berounská besídka vás zvou na výlet, který se uskuteční v sobotu 20. 5. 2017 v okolí rozhledny Máminka u Hudlic na Berounsku. Sraz je v 10.00 na parkovišti na Vartě – <https://mapy.cz/s/1v1Pe> (GPS: 49.9552044N, 13.9232697E).

Trasa je přibližně 7 km dlouhá s možností výstupu na rozhlednu Máminka (možnost zakoupení turistické vizitky) a vede po zpevněné cestě vhodné i pro kočárky. Stavba ve tvaru trojbokého jehlanu měří 33 m a na její vrchol vede 96 schodů. Za dobré viditelnosti z ní dohlédnete na Klínovec, Ještěd i Šumavu. Děti (a hraví dospělí) budou mít cestou možnost vžít se do role zlatokopů a pít se po zlatých valounech. Tyto pak můžou směnit za různé odměny!

S sebou: turistickou obuv a výbavu pro pár hodin v přírodě, nějaký chlebník, do něj chlebek, H₂O bez nebo s CO₂ a hrst gumových medvídků.

Dobrá nálada je vítaná, ale není podmínkou. Klidně pozvěte i kamarády. Organizátorům pomůže, pokud odhadnete počet dětí a napíšete jim krátkou sms do 19.5.2017.

Tip: při výjezdu z Hudlic, směrem na Kublov, projedete mladou alejí jménem Tátovka. „Tátovkou k Mámince...“

Kontakty: Standa Veselý 603 417 134
Lenka Bartošková 736 607 392
Aleš Čejka 734 368 528

Lenka Bartošková

JARNÍ VÝPRAVA BEROUNSKÉHO DOROSTU

26. - 27.5. se spaním v lese

Od pátku 26. do soboty 27. května vyrazíme s berounským dorostem na průzkumnou výpravu na zatím utajené místo. Sraz bude v pátek v 16.20 hod na zastávce MHD Beroun - PAI v ulici Lidická, očekávaný návrat v sobotu mezi 16 a 17 hodinou do Berouna na Závodí k dorostu (u Gorošů). Spaní plánujeme v lese, sebou proto bude třeba mimo jiné karimatka a spacák v pohodlném batohu. Podrobnosti u Petry P. a Petra K.

Petr Kolman

MOJE KLIKATÁ CESTA K VÍŘE

Vyprávění Kateřiny Vítové

Pocházím z rodiny nevěřící, či spíše nábožensky poněkud rozhárané. Maminka je křtěná katolička, leč přesvědčená ateistka, táta evangelík, do sboru nechodil, ale pravděpodobně na něj alespoň občas přispíval, takže u něj si vztahem k víře vlastně nejsem jistá – bohužel se ho už na to ani na nic jiného zeptat nemohu. Babička byla katolička. Občasně praktikující. Takže mě občas brávala do kostela. Přeloučský katolický kostel byl podivně odstrčen v jakoby zapadlém rohu náměstí, jehož středem vedla jedna z hlavních přeloučských silnic. Až mnohem později, během studia na VŠ, jsem se dozvěděla, že právě podivné náměstí se zapadlým kostelíkem je trnem v oku mnoha teoretikům kultury, historikům umění a dalším.

Mně to tehdy tak nepřišlo, kostel se mi líbil, panenka Maria krásně voněla a babička odříkávala modlitbičky za... nějaké děti a za to, abych chodila. Modlitba za to chození nějak nepomáhala a taky jsem se dověděla, že ty další modlitby byly za děti, které babičce zemřely před narozením nebo krátce po něm. Máma byla jedináček, ale původně měla má babička dětí asi pět nebo šest. Babička mívá podivné plativé stavy. Vždy v květnu a září. V květnu se narodil její syn a v září téhož roku zemřel. On kromě mé mámy přežil nejdýl, máma jediná se dožila dospělosti. Babička v těch zářijových depresivních stavech říká „proč my jsme nemohly mít kluka a Anka jo...“ Anka byla babiččina švagrová, měla kdysi miminko narozené ve stejné době jako babiččin chlapec, jí však miminko nezemřelo. Vždy v září nemá, moje jinak velice hodná babička, Anku ráda. Neví proč a nemůže si pomoci. Já nějak nedokážu pochopit Boží záměr.

Čím jsem starší, začínám chápat jinou věc. Modlitby na chození nepomůžou, ale ani nic jiného. Nebudu normálně chodit. Nebudou boty na podpatku. Je velice sporné, jestli budu mít někdy já vlastní děti... Dost těžce se vyrovnávám se svým tělem a jeho výraznou nefunkčností. Máma říkává, že kdyby byl Bůh, tohle by mi neudělal. Tuhle větu říká máma často, pracuje s dětmi s postižením a je přesvědčená, že Bůh by tohle dopouštět neměl.

Jsem v pubertě, jsem „ta chytrá postižená“. Štve mě to. Radši bych byla blbá, ale bez berlí. Opět mi uniká smysl, nechápu to. Jsem naštvaná. Utíkám k básničkám, Rilke, Gelner, Karásek ze Lvovic... Přestávám do kostela chodit, neboť docházím k názoru, že Bůh je debil.

Na pár let je téma víry a náboženství pro mne zúženo pouze do seminářek a referátů. Středověká duchovní píseň, sakrální stavby českého baroka, Jan Zahradniček, biblické motivy v české literatuře a umění... „Kateřino, chcete přece do Prahy a na humanitní směr, to nebude snadný, musím Vás takhle honit“, lamentovala češtinářka. Tak jo. Takže mi, poněkud nuceně, opět přicházela Bible. Někdy v téhle době mi dochází, že možná něco hledám. Ale nevím co, Boha?

Skoro ve dvaceti odcházím do Prahy. Bojím se, ale jsem ráda. Maloměsto je k nevydržení. Vlastně chci pryč, už nechci být žánrovou postavičkou, kdo četl Zvonokosy, pochopí. Až po letech mi došlo, že jsem už tehdy z městečka s odstrčeným kostelíkem chtěla zmizet napořád. Před prvním odjezdem na kolej mi babička dělá na čelo křížek. „Jseš normální“, okřikne ji opodál stojící máma...

V Praze se nejdřív nemůžu zorientovat. Pak nacházím přátele, mezi nimi holčinu, která mne začne brát na modlitební snídaň do jednoho studentského spolku. A občas na mši. Je to fajn. Začínám brát Bibli do rukou častěji. Občas se modlím. Táta našel přítele ve Fernetu a je to špatný. Pomůže Bůh?

Jako jeden z volitelných předmětů si volím církevní právo. Pan docent se na prvním semináři ptá, jsou-li mezi frekventanty věřící. Zvedá se pár rukou, asi tři, a já tak na půl. Dá se věřit napůl?

Potkávám nádherného psa – vlkodava. A to přenádherné zvíře má i pánička. Pes je svobodný, pániček rozvedený, ale to přece není tělesná vada. Nicméně můj vztah s rozvedeným vadí některým mým věřícím přátelům. Inu, když vy takhle, tak já mezi vás nebudu chodit.

Stejně ten debil na nebesích zase nepomohl... Vdávám se na radnici, můj muž Petr při oslavě baví společnost výkřiky: „Takže přátelé, z hlediska církevního práva jsem teď bigamista následnej!“

Jedna z mála z věřících kamarádek, která mi zůstala, je „kazatelova žena“ Martinka. Statečně unáší i Petrovy dotazy ohledně sexuálního života kazatelů. Následně zvládá i mnoho předlouhých telefonátů, když na mě přicházejí strasti, vždycky pak říká, že se za nás bude modlit. Nevím jak, ale nějak mě to posiluje.

Roky ubíhají, mnohé se událo. Přicházejí Esterka a Leuška. Přichází i rozvod. Pak nový vztah a z něj Růženka. Zcela náhodně. Tehdy si vzpomenu na rčení, že plánované děti chtějí rodiče, ale ty neplánované chce především Bůh. A opravdu, Růženka vyléčí i moje letité trauma z prvního porodu. Je nádherná, naše princezna. Sluníčko. Sluníčko však po půl roce života náhle chřadne. Diagnóza zní hrozně: Westův syndrom. Nemoc, která některé děti omezí jen maličko, může u jiných dětí i zcela zničit mozek. Jaká budeš, princezničko, budeš opravdu jednou „ležáček“? Něco mi říkalo, že ne, že my to spolu zvládneme a s pomocí Boží. Zvládl jsme to, a líp než jsem doufala.

Růženčina nemoc mi náhle otevírá oči, duši i srdce. Posílí mě. Díky Růžence a jejímu „Westíkovi“ postupně poznávám spoustu nových lidí. Profesně se posunuji více do sociální sféry. Růženka má díky „Westíkovi“

10.5. od 15.30 hod

Kavárna nejen pro seniory

14.5.

Sborový den s přednáškou na Smíchově

20.5.

Besídkový výlet

26.-27.5.

Berounský dorost na výpravě

28.5.

Celosborový den v Berouně

18.6.

Výlet seniorů

12.-19.8.

Sborová dovolená 2017

problémy s komunikací a mně to otevírá svět jazykových handicapů. Dřív byl můj svět mluvený, dnes je nejen mluvený, ale o to bohatší. Už nemám problém jít na kafe s člověkem s komunikačním handicapem. Už vím, že někteří lidé mají prostě problém se vyjádřit, ale ty obsahy jsou kvalitní, zatímco jiní melou furt, ale obsah to často nemívá.

Jsem ráda, že mi Bůh skrze Růženku ukazuje cestu k té první skupině, k lidem s komunikačními problémy. Dnes věřím, ne napůl, ale zcela a upřímně.

Milý Bože, dnes už vím, že nejsi debil. Jen sis svůj dar schovával na příhodný čas. Děkuju ti, žes mi pomohl opravdu dospět. Nevím, jak to napsat, ale ty víš, o čem mluvím. Děkuju ti za „nemoc“. Svou i Růženku. Protože ta nemoc přinesla jinakost. Děkuju ti za jinakost postižení. Děkuju ti za to, že mi dáváš sílu tu jinakost pochopit. Zdravá Katka by nebyla Tou Katkou. A Růženka bez „Westika“ by nebyla Tou Růženkou. Děkuju. Nevím, jak Růženka, jak ona svou jinakost pojme, to je věc její osobní cesty. Já jsem však na své cestě došla k názoru, že ti za svou jinakost opravdu děkuju. A prosím Tě o sílu bojovat. Ty víš, za co...
Děkuju.

Katka Vítová

RETRO VELIKONOČNÍ VÝPRAVA DOROSTU

Po potoce Kejná

Jako již tradičně se na velikonoční pondělí dorostenci a jejich dva vedoucí vydali na výlet. Tím však téměř každá tradice končí. Ano, jedli jsme a pili, ačkoli bychom to mohli příště zkusit bez toho. A ano, David P. vždy vypadl jako první ve hře na vraha. Ještě nikdy jsme však nešli na výlet oblečení jako za dob první republiky. Každý, kdo o této akci věděl, se buď snažil najít v šatníku svých prarodičů oblečení, které podle něho odpovídalo tomuto období, nebo si prostě vytáhl ponožky ke kolenům.

Cílem naší cesty bylo ústí potoku Kejná. Ale polovinu cesty jsme hledali pramen, abychom mohli korytem potoka sejít dolů. Hledání pramene bylo zábavné na druhou, po té, co jsme (někteří) viděli kančí rodinku v hustém lesíku, kterým jsme se drali. Pramen jsme nakonec prohlásili za nalezený. Byl pod kamenem, ačkoli to většina lidí neviděla, protože už rozbalovali své obědy. Zpátky se šlo celou dobu z kopce (páč do kopce voda neteče). Kejná se postupně měnila z malého potůčku v podrostu na hučící vodopády a v nic, když čas od času zmizela. Vodopádky byly ale extrémně zábavné. S pomocí tenkého lanka na stromě jsme slézali po takřka kolmé mokré stěně! Skoro každý během výletu alespoň jednou šlápl do vody, ale nikdo si nestěžoval (až na špinavé legíny).

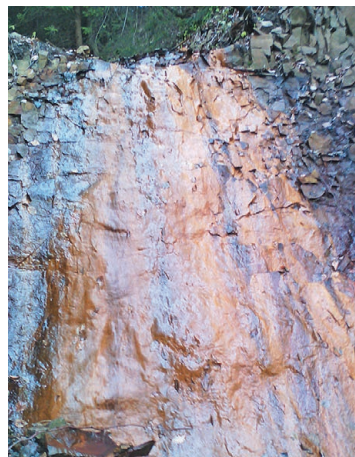

foto: Ahal – Marek Pátek, Martin Příbyl

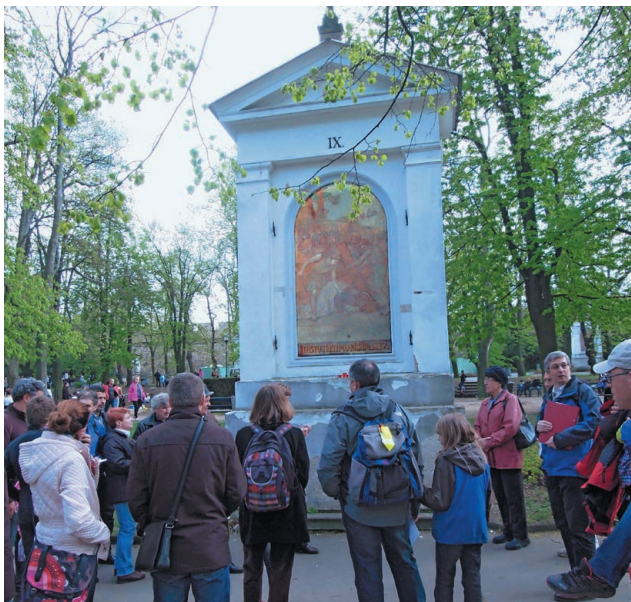
K dalším zážitkům patří vyšupání pomlázkou Helenky Vondráčkové jistým dorostencem, ulovení malé leklé rybky v Berounce tím stejným dorostencem, velká bitva s rostlinami podobnými rebarboře a bambusu dohromady nebo vítězství jisté dorostenkyně v soutěži o nejvíc žabek výkonem 7. K dalším zážitkům rozhodně nepatří hraní Mokré velryby ani koupě Bombardina na vlakové zastávce Řevnice.

Tak takovýhle byl velikonoční výlet smíchovského dorostu r. 2017. Děkuje-me Bohu za ochranu a vedoucím za organizaci.

Jakub Chráska

KŘÍŽOVÁ CESTA Na Velký pátek

Čtrnáct zastavení křížové cesty spolu s kaplí Kalvárie a kaplí Božího hrobu stojí na Petříně od třicátých let 18. století. O Velkém pátku se sem z iniciativy bratra Z. Vojtíška vydala skupinka z našeho sboru.

ZPRÁVY ZE STARŠOVSTVA

Výroční konference CB - Staršovstvo jednalo s delegáty našeho sboru Petrem Kolmanem a Pavlem Chráskou ml. o konferenčních návrzích a o kandidátech do Rady CB. Na konferenci, která proběhne 12.-13. května v Písku, budou zvoleni řadoví členové Rady CB. Modleme se za požehnaný průběh konference.

Společně s budoucím správcem našeho sboru Janem Valešem projednalo staršovstvo návrhy programů na sborovou dovolenou a **návrh podzimního cyklu kázání. Program sborové dovolené** dopracuje Jan Valeš s Tomášem Chráskou. Konečnou podobu podzimního cyklu připraví David Kašper a Jan Valeš.

S Janem Valešem a s **vedoucími mládeže Janem Mackem a Davidem Košťákem** jsme hovořili o možnostech dalšího rozvoje práce s mládeží v našem sboru.

Hospodář sboru Pavel Bartošek informoval o **pokračující rekonstrukci kazatelského bytu** ve sborové budově na Smíchově.

Staršovstvo schválilo **prodloužení nájemní smlouvy sborového bytu** na Smíchově.

V samostatné stanici v Berouně budou 14. května 2017 přijati do sboru a pokřtěni Adam Veselý, Martin Pína a Míša Pinová.

V neděli 14. května 2017 bude na Smíchově společný oběd s překvapením. Po společném obědě bude od 14.00 hodin následovat **přednáška Daniela Haslingera o Izraeli.**

Společný sborový den v Berouně se bude konat v hotelu Na Ostrově v neděli 28. května. Pro ty, kteří by nemohli jet na sborový den do Berouna, se bude konat bohoslužba ve sborovém domě na Smíchově.

Staršovstvo kladně hodnotilo uspořádání křížové cesty spojené s čtením Písma a modlitbami na Velký pátek na Petříně.

Jana Valešová a Jana Zelinková připravují výlet seniorů na neděli 18. června 2017.

Další pravidelné jednání staršovstva se bude konat 16. května 2017.

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

	Smíchov	Beroun
Neděle	8:45 modlitební chvíle 9:30 shromáždění 18:00 modlitební chvíle první neděle v měsíci	9:30 shromáždění
Úterý	18:00 mládež	
Středa		18:00 biblická hodina
Čtvrtek	18:30 biblická hodina	16:30 dorost
Pátek	16:15 dorost	

Vydává: Sbor Církve bratrské v Praze 5, Vrázova 4, 150 00; tel: 257319839; E-mail: smichov@cb.cz;
www.cb.cz/praha5

E-mail Sborových listů: sborovelisty@centrum.cz

Na výrobě čísla se podíleli: Anna Chrásková, Adam Wichterle a Ondřej Košťák